

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 18 DECEMBER.

Men leest in *la Paix* :

« De kolonel David van de garde-civiek van Antwerpen is door den heer Delcour tot ridder van de Leopoldsorde benoemd. Deze benoeming is niet van diegene, welke den glans der instelling precies zal verhoogen. De *Moniteur* blinkt van de decoratiën! Zowel ons burgerlijke als militaire leger is het meest gedecoreerde der gansche wereld, en niemand weet, of wil ons zeggen, waarom.

— Er is spraak aan al de burgerwachten van het rijk eene decoratie te bezorgen. Goed gevonden; maar dat men er dan ineens met gedaan make. »

Het is ongelukkiglijk eene waarheid, wat *la Paix* schrijft.

Wij weten waarachtig niet, waarom al die kruisen naar 't leger en naar de burgerwacht gezonden worden. De officieren zijn staatsbedienden, niet meer of beter dan andere. Decoreert men zooveel professors? Men zal misschien antwoorden: 't is voor de parade; en kruisjes blinkt schoon op de borst van eenen militair...

Vodderij, en anders niet! België is geen poppenwinkel, waar het te doen is om schoone soldaatjes voor den dag te doen komen... Zeker, de officieren des legers, die zich in hun vak verdienstelijk maken en wezenlijke diensten aan het land bewijzen mogen, even goed als een ander voortreffelijk staatsbediende, als een man van het onderwijs of van wetenschap, aanspraak maken op eene nationale belooning, maar het is onverschoonbaar, dat twee, driemaal in 't jaar de *Moniteur* vervuld worde met geheele kolommen nieuwe namen in de Leopoldsorde, enkel en alleen... omdat zij gouden epauletten dragen en zooveel duizend francs 's jaars van het land te verteeren krijen.

Is dat niet een recht zottensspel?

Senaat.

Zitting van 16 december.

De zitting wordt om 2 uren geopend.

De vergadering gaat over tot de discussie der begrooting van financiën voor 1874.

De heer de VADDER vraagt dat de minister van financiën zoo gauw mogelijk een wetsontwerp neerlegge, tot verhooging der jaarwedde van de bedienden.

De heer 't KINT de ROODENBEKE vraagt dit bijzonderlijk voor de bedienden van het ministerie van financiën.

Minister MALOU bekent dat de ingebrachte vragen gegrond zijn en belooft er aan te voldoen in de maat van het mogelijke.

De algemeene discussie wordt gesloten.

De heer VILAIN XIII vraagt uitleggingen over de plannen en bestekken van het nieuw Munthotel.

Minister MALOU zegt dat het hotel geen monument zal zijn, maar een werkhuis. Dus zal de grootste eenvoudigheid er voor in acht genomen worden. Wat de bestekken aangaat, ik zal er de hand aan houden, dat zij niet overtroffen worden. Zij zullen 2 1/2 miljoen belopen.

De heer de RODES vraagt wanneer het nieuw hotel zal gereed zijn.

Minister MALOU denkt dat dit het toekomende jaar zal kunnen gebeuren. Het posthotel zal binnen kort naar de Muntplaats kunnen verhuizen.

De overige artikels tot geene opmerking aanleiding gevende, zoo wordt het budget van financiën eenparig aangenomen.

De dagorde vraagt de discussie over het wetsontwerp, welk het contingent des legers voor 1874 bepaalt.

De heer CASIER doet dezelfde voorbehoudingen als de vorige jaren, betrekkelijk de jongelieden welke zich tot den geestelijken stand bestemmen. Hij onthoudt zich daarom de wet te stemmen.

Er wordt geene andere opmerking gedaan. Het wetsontwerp wordt aangenomen met 27 stemmen tegen 2 en 9 onthoudingen.

De Senaat neemt vervolgens aan:

1° Het wetsontwerp bevattende de begrooting der onwaardigen voor 1874.

2° De begrooting der ontvangsten en

uitgaven voor orde voor het zelfde dienstjaar.

3° De begrooting van 's lands middelen voor 't zelfde dienstjaar.

Vervolgens stemt de Senaat eenige gewone naturalisatiën.

De zitting wordt om 4 uren geheven.

Kamer.

Zitting van 16 December.

De zitting wordt om 2 1/2 ure geopend.

De heer LE HARDY DE BEAULIEU ontwikkelt de ondervraging, door hem gedaan, aangaande den staat der werken voor het leggen van den spoorweg van Brussel naar Charleroi langs Luttre, de verdragingen der werken aan de statie van Ottignies en het gevolg dat zal gegeven worden aan het contract met de compagnie van Luxemburg, voor het inrichten van rechtstreekse treinen voor reizigers, die niet meer zouden stilstaan te Ottignies, tusschen Brussel en de voornaamste lijnen, van welk contract er spraak is geweest bij de overneming van den Luxemburgspoorweg.

De heer TSEBSTEVENUS vraagt den minister dat hij onmiddellijk inlichtingen zou nemen over den staat der statie van Wavre, Tilly en Marbais.

De heer DRON. Wanneer denkt het gouvernement de statie van Charleroi te openen? De spoorweg van Charleroi naar Brussel is sedert vijf jaren begonnen. Men klaagt ook over de traagheid waarmee de compagnie der Kolonbassijns op die lijn de werken doet uitvoeren.

De heer de VRIJTS ondersteunt de opmerkingen van den heer Le Hardy.

Minister BEERNAERT antwoordt op de opmerkingen der afgevaardigden van Charleroi, dat er rekenschap zal van gehouden worden. Hij deelt de denkwijze van den heer Le Hardy, aangaande het niet goedkeuren der overeenkomst tusschen den Grand-Central en den Groot Luxemburg. De statie van Charleroi zal eerlang aan de exploitatie overgeleverd worden.

De heer HOUTART klaagt over de hinderpalen, die dagelijks opgeworpen worden tegen de ontwikkeling van den handel en namelijk in voortbrengselen van de hardsteen- en van de suikernijverheid. Hij vraagt eene vermeerdering van het materieel en eene aanstaande aanbesteding van eenige honderde gesloten wagons.

Minister BEERNAERT. — De toestand kan niet slecht zijn. Van 680 gevraagde wagons heeft het bestuur er 540 kunnen leveren. De heer Houtart vraagt eene zeer zware uitgaaf. Het is een punt welk wij kunnen onderzoeken bij de discussie over de begrooting van openbare werken.

Na nog eenige opmerkingen hierover, wordt de discussie der begrooting van de openbare schuld voortgezet.

De heer DEMEUR komt terug op de opmerkingen, door hem gedaan in de zitting van zaterdag.

De heer BOUCQUÉAU acht dat de controol over het beheer der spoorwegcompagnien ontoereikend is. Het leveren der boeken op het einde des jaars, laat niet toe den wezenlijken toestand te kennen. De staat zou agenten moeten benoemen, om de boeken en rekeningen te onderzoeken van de maatschappijen, aan welke een minimum van intrest is gewaarborgd.

Minister MALOU. — Men zegt dat de controol ontoereikend is, maar de rol van het gouvernement bepaalt zich bij het onderzoek of de uitgaven wezenlijk gedaan zijn. De controol des gouvernements wordt gedaan door den heer Fisco, een ambtenaar, wiens eerlijkheid boven alle verdenking is.

De heer BOUCQUÉAU. — Daar is geene kwestie van.

Minister MALOU. — Welke controol zoudt ge dan willen?

De heer BOUCQUÉAU. — Eene onmiddellijke controol.

Het art. wordt aangenomen alsmede de volgende tot aan art. 19.

De zitting wordt om 5 ure geheven.

↳ L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ et d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois de décembre est en vente chez M. COLLÉE. Avec carte. Prix 25 centimes.

Binnenland.

Wij weten uit goede bron, zegt *l'Etoile* dat verscheidene koolmijnen van den bassijn « du Centre, » in twee putten het werk hebben stil gelegd om den afslag der kolen te beletten. De voorwendsels zullen niet ontbreken om dien maatregel te verrechtvaardigen.

— Om sterke boter gelijk versche te maken moet men ze kloppen of kneeden in schoon water gemengd met 25 a 30 druppels kalkchloruur per kilogram boter. Na die mengeling wel dooreen geklopt te hebben, kan men ze een of twee uren laten staan, waarna men wederom klopt met zuiver water.

Daar de kalkchloruur niet schadelijk is aan de gezondheid, zou er geen hinder in zijn dat men er eene grootere hoeveelheid bijdeed; maar de oude ondervinding heeft bewezen dat 25 of 30 druppels per kilo boter voldoende zijn.

De sterkste boter door die kneeding wordt weer gelijk versche.

Hetzelfde middel is ook goed om allen anderen onaangename smaak aan dezelve, ook valsch zijnde, te ontnemen.

— De mode der chignons is in Parijs gelukkig voorbij, zoo schrijft men uit Frankrijk's hoofdstad. Op de boulevards ziet men er nog wel eenige, vooral des avonds, maar zij worden alleen door een zekere soort vrouwen gedragen. De ondervinding bewijst evenwel, dat buitenlands dikwijls als parische mode blijft gelden, wat in Parijs hoogstens de mode bij eene klasse van vrouwen is.

— Men schrijft uit Arlon, 14 december:

Verleden dinsdag bevond de jachtwachter van M. Marche, op het kasteel van Guirset, in de nabijheid dezer stad, zich op zijne ronde in de bosschen eensklaps in tegenwoordigheid van een dief, dat hij na eene korte beschouwing voor eenen beer herkende. Daar hij slechts jachtlood op zijn geweer had, dacht hij het niet geraadzaam hiemede de kennismaking aan te vangen en kwam terug naar het dorp, ten einde zich hiertoe beter voor te bereiden.

Hij keerde door eenige mannen vergezeld naar den beer terug; die zich nog altijd op dezelfde plaats bevond; doch het geflaf van eenen hond, die de kloppijgers bij zich hadden, deed hem opbreken eer men hem genoeg kon naderen, om hem eenen kogel in het lijf te jagen.

Volgens men zegt zou die ongewone wandelaar, met drie zijner konfraters uit eene beestenspel ontsnapt zijn, welke in de provincie Luik reist.

— Zekere rentenier, M. Boury te Parijs, hoorde voor eenige nachten, in een naast zijne slaapkamer gelegen kabinet, een geheimzinnig en aanhoudend geritsel. Niet twijfelende of er waren dieven in het huis gedrongen, stond hij op, greep niet de eene hand eene keers en met de andere een ouden verroesten sabel en om zich zelve meer moed te geven riep hij op zijnen grofsten toon een ontzettend *Wie daar!* uit. Hierop zweeg het geritsel en M. Boury verstoutte zich de deur van het kabinet open te stooten. Hij zag niemand. Hij zag onder de meubels en doorzocht alle hoeken; maar vond geen het minste spoor van dieven.

Des anderendaags 's morgens opende hij zijne kas en daarna eene kleine lade in dezelve, waarin hij verscheidene maanden geleden 12,600 fr. in bankbiljetten verborgen had; deze waren verdwenen.

M. Boury riep de poortier en beiden doorzochten het meubel ten allen kanten tot een klein gat in deszelfs bodem en eene menigte zwarte korrels hen op het spoor der dieven bracht, welke men in eene oude doos vond. De schurken waren 8 in getal, acht muizen, vader en moeder inbegrepen. Deze hadden van het bankpapier, een nestje voor hunne kleinen gemaakt, en hetzelfde tot dit einde in duizende kleine stukjes gesneden, zodat er slechts gemalen papier van overbleef en het onmogelijk was er nog een van te kunnen samenvoegen!

Of de schelmen terecht gesteld werden!

Buitenland.

Frankrijk.

Het wordt tijd, dat het algemeen stemrecht in Frankrijk wordt afgeschaft. Bij schier elke kiezing voor openstaande plaatsen in de Nationale Vergadering behalen de radikale kandidaten, ondersteund door de domme, commungezinde menigte de overheid. Gister heeft de heer Haentjes, een Bonapartist, in de Vergadering het gouvernement geïnterpelleerd, om te weten, of, in tegenwoordigheid van 't gevaar, met welke betoogingen van het algemeen stemrecht desamenleving bedreigen, het bewind zal voortgaan zich niet met de kiezingen te bemoeien. — De beradslaging over deze motie zal al plaats hebben na de stemming der budjetten.

Engeland.

SPOORWEG-ONGELUKKEN.

De Engelse rechtbank en de Engelse jury hebben zich sinds jaren voortreffelijk gehouden, door spoorwegdirecties op voorbeeldige wijze te straffen wanneer door hare schuld passagiers gedood of verminkt worden.

Duizenden ponden sterling hebben de maatschappijen jaarlijks te betalen aan de nagelaten betrekkingen der door hen gedooden mannen, vrouwen en kinderen.

Nog deze week is aan een predikant, die ten gevolge van een spoorwegongeluk niet langer zijn ambt kon waarmaken, gl. 48,000, en aan een aardappelkoopman gl. 60,000 schadevergoeding toegekend. Het is wel niet recht begrijpelijk, waarom een aardappelkoopman gl. 12,000 meer gewaardeerd wordt dan een predikant, doch de boete voor de spoorwegdirectiën is er niet minder eerbiedwaardig om.

Het zou dus haar eigen belang zijn maatregelen te nemen, welke deze zoogenaamde « ongelukken » voorkwamen, en toch hebben daag aan dag dezelfde ongelukken plaats, welke men enkel beleefdheids-halve noemt.

De dagbladen maken nu aan het einde van elke maand het rapport op van al de ongelukken, welke tot hun kennis gekomen zijn, en het publiek, begrijpende dat het zijne veiligheid betreft stelt de redacties wel op de hoogte van al hetgeen gebeurt. De *Times* noemt dit verslag met grimmigen humor: « de slachtersrekening van de maand. »

In de 30 dagen van november zijn 58 zoogenaamde « ongelukken » voorgevallen; acht personen zijn gedood, 120 personen zijn zwaar gewond en verminkt en een 130tal zijn gekneusd, licht gekwetst en geschonden in het aangezicht, door vleeschwonden of het verlies van tanden.

Van de 58 ongelukken, waren 27 het gevolg van botsingen, en gelijk iedereen weet zijn botsingen van alle spoorweggevaaren de verschrikkelijkste, terwijl zij echter tevens het gemakkelijkst te voorkomen zijn. Aan zorgeloosheid en plichtverzuim van de directie en hare ambtenaren, zijn zij schier uitsluitend te wijten.

Wij halen enkele der ongelukken aan. Op 5 november reed de sneltrein van Darby in snelle vaart tegen een koopwagentrein aan. Drie rijtuigen, waarin reizigers zaten, werden geheel vernield, en twintig personen zwaar gewond.

Denzelfden dag had te Newton Steward in Schotland, eene botsing plaats, tusschen een koopwagentrein en een passagierstrein. Drie menschen gewond.

4 november. Bij Stockton kwam een trein met reizigers in botsing met een koopwagentrein. Alle reizigers min of meer gewond.

Denzelfden dag reeden te Hartlepool twee koopwagentreinen tegen elkander, alle wagens verbrijzelende en de machinist gewond.

6 november. De sneltreinen van Londen naar Edinburgh lieten minuten te laat zijde, liet men te Sunderland eene menigte ledige wagens van rails verwisselen. De sneltrein snorde tegen de wagons aan. Een der wagons werd over den zijmuur van het viaduct, twintig voeten naar beneden in de straat geworpen, waar gelukkig niemand liep. De zijmuur zelf viel op een huis dat instortte. Eene dame werd in den trein gedood, zeven personen verschrikkelijk verminkt, en een kind vastgeklemd tusschen de verbrijzelde wagons.

Denzelfden dag reeden een goederentrein en een trein met reizigers te Wakefield tegen elkander. Een aantal wagons werden verbrijzeld, zeven personen zwaar gewond, en de rails geheel stuk geslagen.

Denzelfden dag hadden twee botsingen plaats in Schotland. Bij de eerste werd een persoon gedood, terwijl drie op ontzettende wijze verminkt werden. Tachtig kalveren werden gemalen (*smashed* zegt de *Times*). Bij de tweede werden slechts achtien wagens verbrijzeld.

Wij zullen onze lezers niet vervelen door meer aanhalingen. Op deze wijze gaat het dag aan dag voort. De eenige botsing, welke eenigzins buitengewoon was, had den 25 plaats met een plezier-trein, welke duizend reizigers vervoerde, en die met volle kracht stoomde tegen twee ledige wagons, welke men op de rails had laten staan.

Honderd personen waren zoo gewond of geschrinkt, dat zij de reis niet konden voortzetten.

De « slachtersrekening » van december zal niet kleiner zijn dan die van november. Tot nu toe hebben elken dag een paar « ongelukken » plaats gehad.

Terwijl wij dit schrijven, ontvingen wij onder anderen bericht van eene ernstige botsing, welke eergisteren bij Birmingham plaats had. De sneltrein van Londen reed tegen een goederentrein aan. Dertig personen werden zwaar gewond. Men telegraferde naar Birmingham om doktooren en rijtuigen, ten einde de ongelukken te vervoeren.

De Engelse pers is eenstemmig in hare veroordeeling van de weinige geestkracht, die de regering tot nu toe getoond heeft.

Spanje.

De tijdingen nopens de krijgsbewerkingen in het Noorden van Spanje bieden de zonderlingste tegenrijdigheden aan. Aldus is het geweest met den grooten veldslag van Estella: Carlisten en republikeinen eiegden zich de overwinning toe in den slag van Valabietta. Wanneer men enkel den onmiddellijken uitslag van deze worsteling aanschouwt, zou Moriones, de baan van Tolosa bedwongen en deze plaats geproviandeerd hebben, zonder te veel verwaardigd zich over zijnen uitslag mogen verheugen. Maar indien, zooals het verslag van den republikeinischen generaal het doet vermoeden, de regulmatige troepen aanstaandelijk verplicht zijn zich terug te trekken, en nog eens Tolosa aan de strengheden van een beleg te verlaten, dan zal de zegespraal van den 10, waarvan de ontgensprekelijkste uitslagen voor het leger een verlies van 100 dooden en van 500 gekwetsten zijn, geene bloedige krijgsverandering meer schijnen.

Langs den anderen kant zegt men, dat de Carlisten, 9,000 man sterk, en maar 2 kanons in hun bezit hebbende, drie maal de soldaten van Moriones, beschermd door 10 stukken kanon, met de bajonet aangevallen hebben, en dat, niettegenstaande hun klein getal, zij zich teruggetrokken hebben, 450 republikeinische gevangenen medenemende, waaronder men verscheidene opperofficieren telt.

Deze uitslag zou dus van aard zijn om de wijze, waarmee de partijgangers van don Carlos de gevolgen van dien veldslag beschouwden, te verontschuldigen, des te meer, daar de stellingen, zoo moeilijk door Moriones veroverd, nu aan de Carlisten toebehooren.

De Bondsvergadering van Zwitserland is tot de kiezing van den voorzitter en ondervoorzitter van het bondsgenootschap overgegaan. De heer Schenck is tot voorzitter en de heer Welti tot ondervoorzitter voor het jaar 1874 gekozen.